

2. Файзуллина, А. А. Дослідження підходів комплексної оцінки фінансового стану підприємства / А. А. Файзуллина // Молодий вчений. 2016. № 19. С. 537-542.

3. Мец В. О. Економічний аналіз фінансових результатів та фінансового стану підприємства: навч. посібник. Київ: КНЕУ, 2013. 132 с.

4. Коробов М. Я. Фінансово-економічний аналіз діяльності підприємств. 2-ге вид. К.: ТОВ «Знання», 2011. 378 с.

Юрій КОВАЛЬЧУК,
студент 1 курсу ОС «Бакалавр»
спеціальності «Готельно-ресторанна справа»
Науковий керівник: **Ольга ОЛІЙНИК,**
канд. екон. наук, доцент кафедри туризму та
готельно-ресторанної справи
Кам'янець-Подільського національного
університету імені Івана Огієнка
м. Кам'янець-Подільський

ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННОГО ПІДПРИЄМСТВА В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Розвиток готельно-ресторанного підприємства в Україні є наслідком низки передумов, таких як становлення ринкової економіки і як результат – розширення форм власності, в тому числі в сфері обслуговування. Таким чином, підприємства готельно-ресторанного бізнесу на Україні в період незалежності України почали швидко розвиватися, при чому різними шляхами.

Науковці України проаналізувавши дану ситуацію прийшли до думки, що розвиток готельно-ресторанного підприємства в Україні не відносився до пріоритетів розвитку країни [1, 3]. Держава не мала систематизованого впливу на розвиток даного сектору економіки і тому, як наслідок розвиток відбувався: по-перше, хаотично; по-друге без підготовлених кадрів; по-третє, без

відповідного обладнання та досвіду ведення діяльності в неоднозначній ситуації, при діючому чинному законодавстві.

Це все сприяло відставанню вітчизняних підприємств готельно-ресторанного бізнесу від аналогічних підприємств західної Європи. До почату пандемії, різні джерела трактують, що розрив між діяльністю даних підприємств, українці подолають через більше чим 30 років і в решті досягнуть рівня ведення діяльності у готельно-ресторанних підприємствах. Якщо систематизувати роботу готельно-ресторанних закладів, то можна сформувати низку чинників, які затримують їх діяльність і тим більше, їх розвиток. Отже, відсутність модернізації даної сфери народного господарства через брак коштів; недостатній рівень досвіду функціонування даних підприємств в ринкових умовах; низький рівень корпоративної культури; обмеженість підготовки висококваліфікованих кадрів саме для цієї галузі; брак відповідного чинного законодавства; відсутність ефективної підтримки держави, щодо підтримки малого та середнього бізнесу в сфері обслуговування; низький рівень забезпечення реклами готельно-ресторанних послуг на рівні країни; відсутність соціальних готелів та ресторанів; недостатній рівень обсягів залучення туристів іноземного походження.

Загалом однієї із головних слабких сторін готельно-ресторанного бізнесу в Україні є неналежний рівень надання послуг, їх якість. Дане питання є наслідком не вирішеної передумови – нерозвиненість корпоративної культури.

Таким чином, низький рівень якості надання послуг у готельно-ресторанних підприємствах є результат не повного інвестування даних послуг за кількома напрямками, а саме: в людський капітал, інфраструктуру, корпоративну культуру персоналу. Як можна помітити, велика відповідальність покладається на роботу персоналу в сфері надання послуг, так як, споживач постійно спілкується з персоналом і підсумовуючи всі дії в діяльності підприємства гостинності приймає подальше рішення, щодо повторного відвідування даного підприємства. Отже, рівень корпоративної культури

персоналу прямо впливає на привабливість готельно-ресторанного підприємства, а також на його привабливість та зростання на перспективу.

Враховуючи вище викладені зауваження необхідно звернути увагу на особливості ведення діяльності в готельно-ресторанному підприємстві, а саме:

- по-перше – невідривність процесу створення послуги від моменту надання до її отримання;

- по-друге – взаємодія, що пов'язує роботу суб'єктів, що надають послуги і роботу суб'єктів, що отримують послуги [2].

Сучасні умови господарювання змушують підприємства готельно-ресторанного бізнесу орієнтуватися на міжнародні стандарти якості надання послуг, а також на вибагливість клієнтів.

Сучасна наука стверджує, що розвиток готельно-ресторанних підприємств здійснюється при допомозі низки механізмів, а саме: інформаційно-психологічний, економічний, організаційний, інституційний, організаційно-логістичний, екологічний та корпоративної культури.

Враховуючи специфіку діяльності готельно-ресторанних підприємств відмічаємо особливості розвитку даних підприємств. До даних особливостей віднесемо: невідчутність, невіддільність від джерела й об'єкта, динамічність якості, неможливість зберігання.

Послуги, що надають готельно-ресторанні підприємства являються не матеріальним товаром і до тої миті поки не почнеш користуватися послугою її не можна відчути. Тобто, щоб мати точну інформацію про послугу, яку маєте використовувати необхідно почати нею користуватися і маючи якусь практику будете мати достовірну інформацію про цю послугу, бо ці послуги не можна відчути наперед на дотик чи візуально. Таким чином, розкривається перша особливість розвитку готельно-ресторанного підприємства – невідчутність.

Присутність, або невіддільність від джерела й об'єкта – друга особливість розвитку готельно-ресторанного підприємства полягає в тому, що готель чи ресторан не можна привести на виставку і показати його неповторність і красу, як якийсь товар в якості реклами чи як зразок досягнення. Отже,

невіддільність від джерела й об'єкта означає одночасна присутність споживача і надавача послуг на місці надання послуг.

Різновидність послуг, що надаються підприємствами готельно-ресторанного бізнесу і відповідно якість цих послуг пов'язана з великою кількістю факторів, які можливі в конкретному випадку, для окремого споживача, при визначених умовах. Це тлумачить неподільність надання та споживання послуг в готельно-ресторанних підприємствах. Даний процес стримується нерівномірністю надання послуг в зв'язку з сезонністю. Так можна пояснити третю особливість розвитку готельно-ресторанних підприємств – динамічність якості.

Неможливість зберігання являється четвертою особливістю розвитку готельно-ресторанних підприємств, яка виражається в неможливості зберігання нематеріальних послуг. В ресторанні неможливо зберігати заказ на протязі якось терміну; номер в готелі неможливо на протязі великого проміжку часу тримати на збереженні, так як обов'язково в ньому приходиться робити прибирання чи ремонт.

Дані особливості розвитку готельно-ресторанних підприємств роблять його не легким в експлуатації і потребують додаткових зусиль.

Таким чином, механізми розвитку готельно-ресторанних підприємств в сучасних умовах господарювання мають багатопланову дію і кожен з врахування свої особливостей сприяє належному розвитку даних підприємств.

Список використаних джерел

1. Басюркіна Н. Й. Проблеми розвитку і особливості державного регулювання готельно-ресторанного бізнесу в Україні [Текст] // Матеріали IV міжнародної науково-практичної конференції «Економічні та соціальні аспекти розвитку України на початку XXI століття» (м. Одеса, 5-8 жовтня 2016 р.). Одеса: ОНАХТ, 2016. С. 85-92.

2. Беляк Т. О. Корпоративна культура: сутність принципи, моделі та механізм.// Проблемы социально-экономического развития предпринимательства: научный журнал «Економика и финансы» (Украина) совместно с Publishing house «BREEZE» (Canada): Монреаль, Канада, 2014. Том 1. С. 193-199.

3. Економіка регіонів у 2015 році: нові реалії і можливості в умовах започаткованих реформ.[Текст]. К.: НІСД, 2015. 92с.

Ілля ОСАДЧУК,
аспірант спеціальності 073 «Менеджмент»
Науковий керівник: **Наталія КОРЖЕНІВСЬКА,**
д-р. екон. наук, професор кафедри економіки,
підприємництва, торгівлі та біржової діяльності
Заклад вищої освіти «Подільський державний університет»,
м. Кам'янець-Подільський

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ДОСЛІДЖЕННЯ КРИЗОВОГО СТАНУ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Ведення підприємництва за умов нестабільності національних економік та світових глобалізаційних впливів супроводжується процесами аналізу та оцінки економічних ризиків, небезпек та кризових явищ. Значний вплив на формування та вибір методики дослідження таких станів відіграє галузева специфіка ведення бізнесу, початкові умови розвитку підприємництва, фактори ризиків. Тому дослідження у напрямі захисту підприємницької діяльності від загроз, компетентні оцінки кризових станів та недопущення кризових явищ є завжди актуальними та потребують постійних наукових пошуків та вдосконалення.

Аграрний бізнес, що формує продовольчу безпеку не тільки України, а й впливає на світове забезпечення продуктами харчування, перебуває у зоні